

CELE MAI PASIONANTE MECIURI LE-AU OFERIT „GREII“

Ieri după-amiază, la Floreasca s-a boxat într-un cadru... intim. În confruntare directă, fotbalul de pe stadionul „23 August“ a făcut... k.o. boxul, răpindu-i spectatorii! Așa că ieri am rămas, cum s-ar spune, între noi — boxerii, antrenorii, arbitrii, tehnicienii

și mai bine pregătit fizic decât Gică Agrigoroaie (IMASA St. Gheorghe), care a boxat accidentat la mîna dreaptă, a primit decizia după un meci frumos, dar fără momente de tensiune. Cu mai multe peripeții a fost partida dintre Virgil Iordache (Tractorul Brașov) și

DIN PROGRAMUL DE AZI, ORA 17,30

MUSCA:	C. Tițoiu (Dinamo)	— I. Boboc (Rapid)
PANA:	N. Talpoș (Met. Salonta)	— I. Panait (B.C. Galați)
UȘOARA:	M. Fulger (Musceluș)	— M. Gruescu (T. Noi)
SEMIGREA:	G. Donici (B.C. Galați)	— M. Marcu (B.C. Brăila)
	M. Vasilache (Dinamo)	— P. Fedea (Dinamo)
SUPERGREA:	T. Pirjol (Voința Buc.)	— G. Mihnea (Steaua)

federației și cîțiva împătimiți ai ringului.

Deși nu au avut atmosfera obișnuită, boxerii și-au apărut șansele cu ambiție. Așa cum ne așteptam, „semimuste“ din program ne-au oferit două partide dinamice, cu schimburi rapide de lovituri. Dumitru Șchiopu (Steaua), mai insistent

Nicolae Crăciun (Metalul București). Cunoscut ca „puncher“ de temut pentru categoria sa, Crăciun a încercat să-și valorifice atuuu forței încă de

Petre HENȚ
Paul IOVAN

(Continuare în pag. 2-3)

Reuniunea internațională de tir de la București

IOAN JOLDEA CÎȘTIGĂ „MARATONUL“ DE PUȘCĂ: 1166 P!

Continuă seria rezultatelor ridicate înregistrate în cadrul Campionatelor internaționale ale României și ale „Cupei țărilor latine și Greciei“ la tir desfășurate la poligoanele Turnari și acoperit Dinamo. Concomitent, o serie de trăgători tineri se afirmă, reușind victorii cu rezultate promițătoare.

Satisfacă, bunăoară, succesul realizat într-o altă probă olimpică, cea de pușcă liberă 3 x 40 f. de către tînărul (21 de ani) Ioan Joldea, cu 1166 p. nou record personal. Pînă acum, trăgătorul dinamovist se afirmase doar la pușcă liberă 60 f.c. (el cucerise anul trecut medalia de argint la campionatele europene, la categoria juniorilor, cu 599 p), dar, începînd din momentul de față, aceste 1166 p îl ridică pe Joldea printre trăgătorii care au șanse serioase de a scoate probele românești de pușcă din conul de umbră în care se află de mulți ani de zile. Un alt rezultat de valoare a

Un pușcăș de la care se așteaptă de acum înainte cu speranțe îndreptățite relansarea probelor românești de pușcă: Ioan Joldea
Foto: Dragoș NEAGU

fost înregistrat în întrecerea de pistol de la 10 metri, feminin, în care o altă tînără tînțășă, Aneta Radova (Bulgaria), a totalizat 379 p, reușind victoria în fața reprezentantelor noastre Silvia Kaposztay și Ana Cioba-

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag. a 4-a)

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XL — Nr. 10 706

4 PAGINI — 50 BANI

Joi 17 mai 1984

In meci restanță in Divizia „A“ de fotbal

ÎNTRECERE ECHILIBRATĂ, REZULTAT ECHITABIL

STEUA 1 (1)
DINAMO 1 (0)

Stadion „23 August“: teren bun; timp călduros, zăpușeală; spectatori circa 55 000. Șuturi: 14-15 (pe poartă: 4-7). Cornere: 4-7. Au marcat: LAURENȚIU (min. 23), AUGUSTIN (min. 67).

STEUA: DUCADAM — LAURENȚIU, BELODEDICI, Tătăran, Eduard — STOICA (min. 71 Cimpeanu), PETCU, MAJARU, Pușcaș (min. 70 Diaconescu), Lăcătuș, Balint.

DINAMO: MORARU — REDNIC, I. MARIN, Al. Nicolae, Stănescu — Andone, DRAGNEA, Custov (min. 51 Mușescu) — Tălnar, AUGUSTIN, Iamandi (min. 71 Orac).

A arbitrat bine D. Petrescu; la linie: J. Grama (cu greșeli) și L. Clucu (toți din București).

Cartonașe galbene: PETCU, STĂNESCU, TĂTĂRAN, AL. NICOLAE.

Trofleul Petșchovșchi: 9.

La speranțe: 3-0 (1-0)

Primul gol al meciului: Moraru încearcă să pareze surprinzătorul șut-bombă al lui Laurențiu, dar mingea va poposi în plasă
Foto: I. BANICA

tuind punctul său nevralgic, determinat și de randamentul „alternativ“ al lui Balint (care s-a remarcat doar în citeva faze), la care s-a adăugat lipsa de inspirație a dispecerului Petcu și deficiențele de deplasare ale lui Pușcaș.

La Dinamo, problemele mari și spinoase au fost tot în compartimentul din față, carență

accentuată de lipsa de randament a lui Iamandi, de prezența sporadică a lui Tălnar, totul rămînînd pe insistența și forța de pătrundere ale lui Augustin (cel care avea să aducă egalarea), pe intercalările lui

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. 2-3)

STAREA DE DERBY

...Așa a fost ieri.

...O stare de mari speranțe, o stare de neliniște, o stare de mari emoții, o stare puternică de pasiune (ascunsă sau imposibil de ascuns), în totul — o stare adevărată de derby. O stare specială colectivă care se produce citeodată, rar. Și se produce cu adevărat rar pentru că în crezul ei profund omenesc intră nu numai valoarea superioară obiectivă a combatanților, ci și valori umane subiective de necîntărit, dar a căror greutate îți dai seama că o simți cum te apasă în timpul luptei.

...Viața ca așteptare, viața ca așteptare cu sufletul la gură din minutul 1 pînă în minutul 90, așa ni s-a părut derbyul-derbyurilor fotbalului românesc în această lună mai a anului 1984.

Putea să învingă Steaua, putea să învingă și Dinamo... O bună parte din timp am avut impresia că tinerețea și factorii-surpriză (adică Steaua) vor înfrînge maturitatea și calculul și schema (adică Dinamo), dar dezechilibrul produs în acest joc al contrariilor de golul exploziv al lui Laurențiu a fost redus de acest foarte valoros Augustin, care a înscris în stilul lui... Rush, adică în stil de mare vedetă internațională.

Și „mașina de joc“ dinamovistă a „înghițit“, în continuare, elanul tinerilor pur singe pe nume Belodedici, Balint sau Lăcătuș.

Mai presus de toate, însă, derbyul de ieri a deschis o fereastră spre viitor, arătîndu-ne două echipe pe care putem conta în următoarea toamnă internațională europeană. Fără îndoială, Dinamo este o echipă încheată, omogenă, în timp ce la Steaua mai sînt destule de lucrat, de asamblat, dar un lucru este cert: atât Dinamo cit și Steaua ne dau speranțe. Ne dau speranțe că pot urca fotbalul românesc pe o treaptă mai sus în marea arenă internațională.

Marius POPESCU

Al doilea meci al rugbyștilor britanici

SCOTIA — SELECȚIONATA CONSTANȚA 28-18

CONSTANȚA, 16 (prin telefon). Rugbyștii scoțieni au susținut cel de al doilea joc al turneului lor în țara noastră în compania Selecționatelor Constanta — majoritatea componentilor acestora fiind jucătorii de azi sau de ieri ai Farului. Desfășurată pe stadionul „1 Mai“, pe un timp răcoros, în prezența a circa 6 000 de spectatori, întrecerea s-a încheiat cu o scontată victorie a oaspeților: 28-18 (3-15). O diferență, în final, totuși, prea severă față de un joc destul de echilibrat, influențat vizibil de vînt.

Au fost, de fapt, două jumătăți distincte de partidă. În prima, „XV-le“ nostru evoluînd cu aplomb, cu siguranță în ambele momente (atac-apărare) a dominat și a știut să folosească din plin ajutorul vîntului. Astfel, după ce Dods a punctat din l.p. (min. 3),

jucătorii români au creat citeva faze rapide, simple, eficiente. A egalat Alexandru tot din l.p. (min. 6); a înscris apoi și V. Ion — l.p. (min. 13) dar de la centru! În minutele 28 (după o margine), 32 și 36 — acțiuni cu C. Florea la origine —, Alexandru, de două ori și Capmare au executat cu dezinvolură drop-uri, reușind un surprinzător de mare avantaj la pauză în fata recentel cîștigătoare a Turneului celor 5 națiuni, un avantaj ce a o-glîndit cu suficientă fidelitate desfășurarea meciului.

În partea a doua, echipa Scoției a strîns treptat scorul, spre a-l răsturna în cele din urmă, dar nu fără emoții. Avînd acum vîntul ca aliat, redutabila formație britanică a

Geo RAETCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

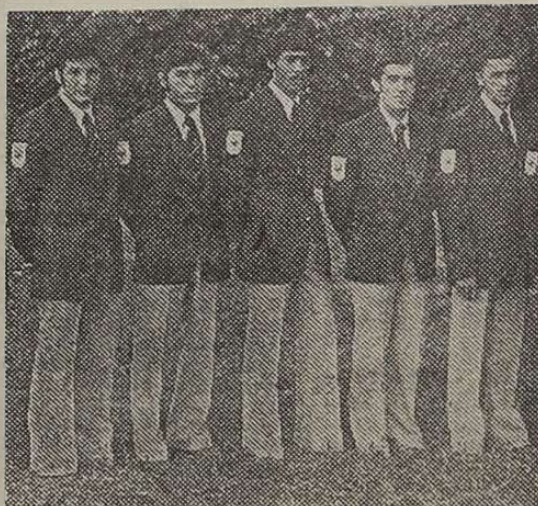
Stadionul—școală a muncii, școală a vieții

UN OM DE ECHIPĂ EXEMPLAR: DAN IRIMICIUC

Momentele de virf ale „săbiei“ românești au fost încununate, în ordine cronologică, cu „bronzul“ campionatelor mondiale de la Budapesta 1975 și al Jocurilor Olimpice de la Montreal 1976 și apoi cu „argintul“ ediției 1977, de la Buenos Aires, a „mondialelor“, toate cucerite de echipa reprezentativă al cărei căpitan a fost maestrul emerit al sportului Dan Irimiciuc.

Deși cunoscut pe planșele internaționale ca unul dintre cei mai buni sabrieri al lumii în deceniul trecut — el a fost vicecampion mondial de tineret, campion mondial universitar și de trei ori finalist al probei individuale în suprema competiție — Dan Irimiciuc a fost recunoscut în lumea scri-mei drept un pilduitor OM DE ECHIPĂ, un adevărat căpitan al cvartetului reprezentativ al României, protagonist al celor mai prestigioase întreceri de sabie din anii '70. Trăsătură esențială, care l-a definit ca sportiv de mare performanță și care-l definește și acum, ca inginer, în munca de cercetare și proiectare uzinală la Combinatul de fibre sintetice

Echipa reprezentativă de sabie, în componența sa „clasică“: Dan Irimiciuc — căpitanul formației, Cornel Marin, Marin Mustăță, Ioan Pop, Alexandru Nilca (de la stînga spre dreapta), înaintea J.O. de la Montreal, unde a obținut medalia de bronz

Iasi, unde animă și conduce un colectiv de 40 de oameni, din care 25 sînt ingineri. „Pentru că între mine, cel din anul 1962, care am început, elev de 13 ani, scrima la Iasi (sub conducerea antrenorului Nicolae Pufnel), fiind apoi, în studenție, component al lotului național de sabie, și eu, cel de azi, inginerul unei cunos-

cute întreprinderi românești, cu reputație în țară și străinătate, trăsătura de unire a fost sportul, ca importantă activitate formativă, care mi-a influențat pozitiv întreaga viață“, ne-a spus Dan Irimiciuc.

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. 2-3)